

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 446/2011-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. októbra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť RNDr. M. P., B., zastúpeného advokátom Mgr. V. Š., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a na obhajobu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 3 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod sp. zn. VII/2 Gv 79/10 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť RNDr. M. P. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. septembra 2011 osobne do podateľne doručená sťažnosť RNDr. M. P., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu a na obhajobu podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 3 písm. a) Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom Úradom špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálny prokurátor“) pod sp. zn. VII/2 Gv 79/10.

Zo sťažnosti vyplýva, že uznesením vyšetrovateľa z 20. mája 2011 bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre trestný čin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1 a 2 písm. a), ako aj trestný čin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 a 4 písm. a) Trestného zákona. Uznesením špeciálneho prokurátora č. k. VII/2 Gv 79/10-26 z 18. júla 2011 bola sťažnosť podaná sťažovateľom proti uzneseniu vyšetrovateľa zamietnutá ako nedôvodná.

Podľa názoru sťažovateľa vznesenie obvinenia proti nemu je protiprávne, pretože v skutočnosti k naplneniu skutkových podstat uvedených trestných činov nedošlo a ani nemohlo dôjsť.

Sťažovateľ využil mimoriadny opravný prostriedok, keď dal generálnemu prokurátorovi Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) podnet na zrušenie právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku. Jeho podnet je vedený pod sp. zn. XV/2 Pz 100/11 a dosiaľ o ňom nebolo rozhodnuté.

Sťažovateľ navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv podľa ústavy a dohovoru v konaní vedenom špeciálnym prokurátorom pod sp. zn. VII/2 Gv 79/10 s tým, aby bolo uznesenie z 18. júla 2011 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Požaduje tiež náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za neprípustnú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Sťažovateľ sám uvádza, že podal podnet (správne má byť návrh) na zrušenie právoplatného rozhodnutia vyšetrovateľa, resp. špeciálneho prokurátora o vznesení obvinenia vydaného v prípravnom konaní postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku.

To znamená, že sťažovateľ uplatnil mimoriadny opravný prostriedok prípustný podľa zákona, ktorý treba považovať za účinný prostriedok nápravy porušenia označených práv. Preto je v právomoci generálneho prokurátora napadnuté uznesenie preskúmať a rozhodnúť o jeho prípadnom zrušení.

Sťažovateľ tým, že nie je ochotný vyčkať na rozhodnutie o tomto opravnom prostriedku, dáva najavo, že podľa jeho názoru sú splnené podmienky na to, aby o veci rozhodol ústavný súd. Takáto okolnosť však nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by mal ústavný súd vziať rozhodnutie do svojich rúk obíduc tak právomoci generálneho prokurátora.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. októbra 2011